

En Spadserertur oven over Skyerne.

Et ganske usædvanligt Naturbillede.

Optaget af Nordisk Films Compagni.

Vi er ikke vant til at se Skyerne fra oven; det er jo kun de færreste af os, der nogensinde har været saa højt til Vejrs.

Derfor vil dette Billede samle en interesseret Tilskuerskare af videbegærlige Mennesker, der ikke synes om at faa deres Horisont begrænset af nogle tilfældige Skyer, eller som nok engang kunde lide at se Skyhavet fra den anden Side.

Det lønner sig ogsaa at overvære dette Billede, thi det er jo virkelig noget for sig selv, og Filmen fastslaar ogsaa endnu engang, at Filmens Folk sætter noget ind paa at vise det trofaste Publikum, hvad ellers er skjult for det.

En dejlig Dag

eller

Den udødelige Svigermo'r.

En vittig Farce. Optaget af Nordisk Films Compagni,

Hovedrollerne udføres af Frederik Buch — Olga Svendsen —
Chr. Schrøder og Scheenstrøm.

Rentier Svips Tilværelse er noget i Retning af en Ørken, der er kemisk rensat for Oaser. Hans trivelige Ægtehalvdel er Øverstkommanderende i Hjemmet, — og den lille skikkelige Svip har ikke meget at skulle have sagt. Han bliver derfor henrykt, da hans Kone en Dag faar Telegram fra sin Moder, der ferierer paa et Badehotel i Byens Nærhed og som skriver, at hun føler sig saa syg som aldrig før og rimeligvis ikke har længe igen. — Fru Svip gør sig straks rejseklar, skønt hendes Moder adskillige Gange tidligere har sendt alarmerende — og falske — Meddelelser om sin dødelige Afgang. — Svip er selvfølgelig ikke ked af at blive overladt til sig selv. For første Gang i 3 Aar vover han sig ud paa egen Haand, — og en heldig Skæbne fører ham sammen med nogle af hans Venner fra Ungkarledagene. Det muntre Selskab slaar sig ned paa en Kafé, men det varer ikke længe, før

Svips straalende Humør ryger ned under Nulpunktet. Han ser nemlig sin sladreborne Tjenestepige, der ogsaa har fri i Dagens Anledning, styre ind i Kaféen, og han finder det derfor fornuftigst at fortsætte Festen indenfor sit Hjemms fire Vægge, hvor han mener, der er Fred og ingen Fare. Han og Vennerne faar ved fælles Hjælp stillet et komfortabelt Aftensmaaltid paa Benene, og Glædens Bølger gaar højt. — Men netop da Stemningen har naaet sit Maksimum, vender Fru Svip tilbage med sin elskelige Moder, der heller ikke er afgaaet ved Døden denne Gang. Svip naar ganske vist at faa Vennerne bragt i Skjul, men hans Kone og Svigermoder har allerede opdaget, at der er Ugler i Mosen, og ved Hjælp af en Peberbøsses Indhold, lykkes det dem hurtigt at faa Svips Gæster »lokket« frem fra deres Gemmesteder. — —

Den stakkels Ægteemand er efterhaanden bleven alt andet end glad ved Situationen og faar en ganske tydelig Forstaaelse af, at der sikkert vil gaa Aar og Dag, inden han igen faar Lejlighed til at komme ud paa egen Haand.

DEJLIG DAG, EN

D

STUM

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DEJLIG DAG , EN

PROGRAMMER
CREDITS MM.

Rentier Svips Tilværelse er noget i Retning af en Ørken, der er kemisk rensat for Oaser. Hans trivelige Egtehalvdal er Øverstkommanderende i Hjemmet, - og den lille skikkelige Svip har ikke meget at skulle have sagt. Han bliver derfor henrykt, da hans Kone en Dag faar Telegram fra sin Moder, der ferierer paa et Badehotel i Byens Nærhed og som skriver, at hun føler sig saa syg som aldrig før og rimeligvis ikke har længe igen. - - - Fru Svip gør sig straks rejseklar, skønt hendes Moder adskillige Gange tidligere har sendt alarmerende - og falske - Meddelelser om sin dødelige Afgang. - - - Svip er selvfølgelig ikke ked af at blive overladt til sig selv. For første Gang i 3 Aar vover han sig ud paa egen Haand, - og en heldig Skæbne fører ham sammen med nogle af hans Venner fra Ungkarledagene. Det muntre Selskab slaar sig ned paa en Kafé, - men det varer ikke længe, før Svips straalende Humør ryger ned under Nulpunktet. Han ser nemlig sin sladreverne Tjenestepige, - der ogsaa har fri i Dagens Anledning, - styre ind i Kaféen, - og han finder det derfor fornuftigst at fortsætte Festen indenfor sit Hjems fire Vægge, hvor han mener, der er Fred og ingen Fare. Han og Vennerne faar ved fælles Hjælp stillet et komfortabelt Aftensmaaltid paa Benene, - og Glædens Bølger gaar højt. - - Men netop da Stemningen har naaet sit Maksimum, vender Fru Svip tilbage med sin elskelige Moder, der heller ikke er afgaaet ved Døden denne Gang. Svip naar ganske vist at faa Vennerne bragt i Skjul, - men hans Kone og Svigermoder har allerede opdaget, at der er Ugler i Mosen, og ved Hjælp af en Peberbøsses Indhold, lykkes det dem hurtigt at faa Svips Gæster "lokket" frem fra deres Gemmesteder. - - -

- - - Den stakkels Egtemand er efterhaanden bleven alt andet end glad ved Situationen og faar en ganske tydelig Forstaaelse af, at der sikkert vil gaa Aar og Dag, inden han igen faar Lejlighed til at komme ud paa egen Haand.

S e i n A u s g e h e t a g .

Posse.

Knoppchen hat bereits erkennen müssen, dass er in einen recht sturmbewegten Ehehafen eingelaufen ist. Seine dicke energische, wenig zärtliche Frau gestattet ihm nicht einmal die beliebte Nachmittagszigarre, sondern raucht sie mit resoluter Entschlossenheit selber. Knoppchens Leben wäre fürchterlich, wenn die Tante Eudoxia, die alle Augenblicke ihr letztes Stündchen herannahen fühlt, nicht ein wenig Abwechslung hineinbrächte. Dann verzieht sich nämlich das Gewitter, die teure Gattin verreist, und Knoppchen hat einen Ausgehetag. Das ganze Jahr unter strenger Herrschaft, empfindet er dann doppelt das Bedürfnis, sich auszutoben. Allein diesmal geht alles schief. Zunächst trifft Knoppchen in dem Bierlokal, wo sein ehemaliger Stammtisch tagt, die Köchin mit ihrem Schatz, deren Schwatzhaftigkeit er mit Recht fürchtet. Er verlässt daher das Restaurant, um mit Gesang die Kneiperei in seinem eigenen Hause fortzusetzen.

Allein Tante Eudoxia hat auch diesmal nicht Ernst gemacht, sondern ihren Migräneanfall glücklich überstanden. Sie kehrt nun mit der Nichte zurück, um sich in deren Heim vollends zu erholen. Entsetzt verkriechen sich Knoppchen und seine Freunde, aber die schlaue Gattin stellt sofort fest, dass inzwischen eine Veränderung vor sich gegangen ist. Erfahren in allen unangenehmen Dingen, greift sie zum Pfeffer, den sie freigiebig in alle Winkel streut. Hustend und niesend kriechen die Stammtischgenossen aus ihren Verstecken hervor und suchen das Weite, während Knoppchen seinen Ausgehetag, noch mehr jedoch sein Hauskreuz heimlich verwünscht.

Une ravissante journée.

La vie de rentier Badin ressemble beaucoup à un désert sans des oasis. Sa grosse femme est le général en chef dans la maison et le doux Badin n'a plus rien à dire. Par conséquent il est ravi lorsqu'un jour sa femme reçoit un télégramme de sa mère qui pour le moment se trouve à une station balnéaire près de la ville, lui disant qu'elle est plus malade que jamais et qu'elle ne vivra pas longtemps. -

Alors Madame Badin se prépare de suite à courir à sa mère bien que ce ne soit pas la première fois qu'on a reçu des informations alarmantes et fausses de sa mort.

M. Badin cependant est bien content d'être seul. Pour la première fois depuis trois ans, Badin se hasarde à sortir seul, et une bonne chance lui conduit à ses amis du temps où il était célibataire. La société gais se rend à un restaurant, mais l'humour rayonnante de M. Badin est bientôt gâtée quand il voit sa bonne, une grande bavardé entrer dans le café. Elle aussi est libre aujourd'hui. Alors Me Badin se décide à continuer la fête chez lui, dans sa maison, là il y a au moins la paix et pas de danger. Aidé par ses amis il arrange un petit souper très chic et la gaité n'a pas de bornes. - Mais au moment où la gaité a atteint le point culminant Madame Badin et sa mère retournent. La belle-mère n'était pas morte cette fois non plus! Badin réussit à cacher ses amis mais sa femme et sa belle-mère ont déjà aperçu qu'il y a anguille sous roche, et aidé par le contenu du poivrier elles réussissent à faire sortir tous les amis du Badin. -

Le pauvre époux n'est pas content de la situation et comprenant bien qu'il n'aurait plus jamais l'occasion de sortir seul.

Une ravissante journée.

La vie de l'enfant Bégin ressemble beaucoup un décor sans
des cases. Sa grande femme est le général en chef dans la maison et
le bon Bégin n'a plus rien à dire. Par conséquent il est ravi lors-
qu'un jour sa femme reçoit un télégramme de sa mère qui pour le
moment se trouve à une station balnéaire près de la ville. Lui disant
qu'elle est plus malade que jamais et qu'elle ne vivra pas long-
temps.

Mais Madame Bégin ne prépare de suite à venir à sa mère
bien que ce ne soit pas la première fois qu'on a vu des infirmes
M. Bégin n'est pas un homme d'ordre. Pour la
première fois depuis qu'il a sa femme à sa portée à sortir un
et une bonne chance lui-même du temps qu'il était en-
fance. La société est un réfectoire, mais l'homme
recommande de M. Bégin est plutôt fatigué quand il voit sa femme, une
grande femme d'aspect dans sa robe. Elle aussi est libre aujourd'hui.
M. Bégin ne décide à continuer la tête chez lui dans sa
maison, il y a au moins la paix et pas de danger. Aide par son
ami il arrange un petit souper très chic et la soirée
n'a pas de succès. - Mais au moment où la soirée a atteint le point
certainement Madame Bégin et sa mère retournent. La belle mère n'a
fait pas moins cette fois son plan. Bégin réussit à cacher ses yeux
mais sa femme et sa belle-mère ont été aperçus qu'il y a anguille sous
roche, et aide par la couleur de son visage elle réussit à faire
sortir Bégin de la maison de Bégin.
Le pauvre Bégin n'est pas content de la situation et com-
prend bien qu'il n'est plus dans l'occasion de sortir seul.

S e i n A u s g e h e t a g .

Posse.

Knoppchen hat bereits erkennen müssen, dass er in einen recht sturmbewegten Ehehafen eingelaufen ist. Seine dicke energische, wenig zärtliche Frau gestattet ihm nicht einmal die beliebte Nachmittagszigarre, sondern raucht sie mit resoluter Entschlossenheit selber. Knoppchens Leben wäre fürchterlich, wenn die Tante Eudoxia, die alle Augenblicke ihr letztes Stündchen herannahen fühlt, nicht ein wenig Abwechslung hineinbrächte. Dann verzieht sich nämlich das Gewitter, die teure Gattin verreist, und Knoppchen hat einen Ausgetag. Das ganze Jahr unter strenger Herrschaft, empfindet er dann doppelt das Bedürfnis, sich auszutoben. Allein diesmal geht alles schief. Zunächst trifft Knoppchen in dem Bierlokal, wo sein ehemaliger Stammtisch tagt, die Köchin mit ihrem Schatz, deren Schwatzhaftigkeit er mit Recht fürchtet. Er verlässt daher das Restaurant, um mit Gesang die Kneiperei in seinem eigenen Hause fortzusetzen.

Allein Tante Eudoxia hat auch diesmal nicht Ernst gemacht, sondern ihren Migräneanfall glücklich überstanden. Sie kehrt nun mit der Nichte zurück, um sich in deren Heim vollends zu erholen. Entsetzt verkriechen sich Knoppchen und seine Freunde, aber die schlaue Gattin stellt sofort fest, dass inzwischen eine Veränderung vor sich gegangen ist. Erfahren in allen unangenehmen Dingen, greift sie zum Pfeffer, den sie freigiebig in alle Winkel streut. Hustend und niesend kriechen die Stammtischgenossen aus ihrem Verstecken hervor und suchen das Weite, während Knoppchen seinen Ausgetag, noch mehr jedoch sein Hauskreuz heimlich verwünscht.

.....

